



Иван Вазов

По здрач

Вечерний здрач вълшебно було мята
над дол, над лес, над зъбери и чуки,
замлъква пиле; вятър спря в гората.
Мълчат усойно потъмнели буки;
от някой водопад шум иде, като плач,
в вечерний здрач.

Във влажната клисура е спокойно.
На зъбера орлите неподвижни
стоят; прибра се стадото нестройно,
не чуй се вече смях в лозята близни
на здравите копачки. Млъква квак и грач
в вечерний здрач.

Край Искъра, един стоя, унесен.
Сумти долът. В въздуха прилеп фърка,
звезди засипват бързо свод небесен;
последня птица нейде в страх изцвърка;
мина последний закъснял косам
в вечерний здрач.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4723>]